

Theo Bosboom

Op 1 januari van dit jaar ruilde advocaat Theo Bosboom zijn toga in voor een camera. Hij maakt deel uit van een nieuwe generatie natuurfotografen met een creatieve visie. De tweede prijs bij de Wildlife Photographer of the Year Awards in de categorie Creative Vision is voor hem een erkenning. De bevestiging dat hij op de goede weg zit. Met zijn boek IJsland Puur schetste hij een nieuwe visie op dit land. Het boek won de eerste prijs bij de internationale IPA awards.

Bovenkant van de Dettifoss waterval, IJsland

Middernacht meander, IJsland

“In 2003 heb ik twee maanden door Namibië en Tanzania gereisd. Het was de eerste keer dat ik een spiegelreflex met twee lenzen bij me had. Natuurbeleving en fotografie gingen hand in hand. Vanaf dat moment kreeg de fotografie me te pakken. Terug in het aangeharkte Nederland was ik bang dat ik hier geen foto's kon maken. Op zoek naar inspiratie werd ik lid van een natuurfotografenvereniging. Dankzij hen ontdekte ik dat je ook in achtertuin inspirerende foto's kunt maken. Goed kijken en het juiste moment, daar draait het om. Al snel was fotografie mijn grootste passie. Ik heb gekozen voor natuurfotografie omdat ik natuur geweldig en belangrijk vind en het heel veel mogelijkheden biedt van landschappen, wildlife, macro en abstract tot water. Voorlopig biedt dat voldoende uitdaging. Op dit moment maak ik vooral veel macro en landschappen. Lijnen en patronen in het landschap fascineren mij. Vooral intieme landschappen hebben mijn voorkeur. Kleine landschapjes waarin je een onderwerp isoleert.”

“Ik moest gewoon fotograaf worden. Het ergste wat me kon gebeuren was dat het niet zou lukken”

Het oergevoel van de elementen

In 2006 kwam ik op uitnodiging van een paar vrienden naar IJsland. Mijn eerste kennismaking vergeet ik nooit meer. Ik werd overweldigd door de natuurpracht. Gegrepen door een soort oergevoel. Je ruikt, ziet en voelt dat het land nog in beweging is. Met zijn ruige bergen, vulkanische landschap, woeste oceaan en bijzondere vogels is het een paradijs voor natuurfotografen. Het land heeft mijn hart gestolen. Ik wilde direct terug zodra ik thuis was. Niet in de laatste plaats vanwege mijn vriendin, die ik daar heb leren kennen. Dat heeft mijn liefde en passie voor IJsland extra aangewakkerd. In Nederland is alles gecontroleerd en beheersbaar. In IJsland is de natuur nog de baas. Je voelt de kracht van de natuur en ervaart een soort nederigheid. Dezelfde soort kracht die je voelt aan zee wanneer het stormt. Als je de elementen aan het werk ziet, geeft dat een soort oergevoel. Je moet altijd scherp zijn en geen domme dingen doen. Het meest indrukwekkende wat ik heb meegemaakt was de uitbarsting van de Eyjafjallajökull vulkaan. Toen het donker werd was ik de enige overgebleven persoon. Kolkende lava, grote rookwolken en dan sta je daar alleen in dat verlaten landschap. Het natuurgeweld zo dichtbij dat je het kan voelen. Dat was een bijzonder emotioneel moment. Mijn vriendin zat ondertussen hoogzwanger aan de andere kant van het eiland. Door het vaderschap ben ik me meer bewust van mijn kwetsbaarheid. Vroeger dacht ik als ik te dichtbij de vulkaan kom, kan ik hooguit overlijden terwijl ik mijn passie beoefen. Als vader beleef je dat toch anders. Ik ben net een stapje voorzichtiger. De eerste keer dat ik in IJsland was, was ik zo overweldigd door het natuurschoon dat ik het landschap voornamelijk registreerde. Het was al mooi genoeg. Daar hoefde ik niets aan toe te voegen. Pas na een paar reizen vielen mij andere dingen op en kwam ik dichter bij mijn eigen stijl en visie. Na een paar jaar ontstond het idee voor een boek. Een boek waar ik zeven jaar aan heb gewerkt. Ik had toen nog een voltijd baan en moest het hebben van de vakanties.”

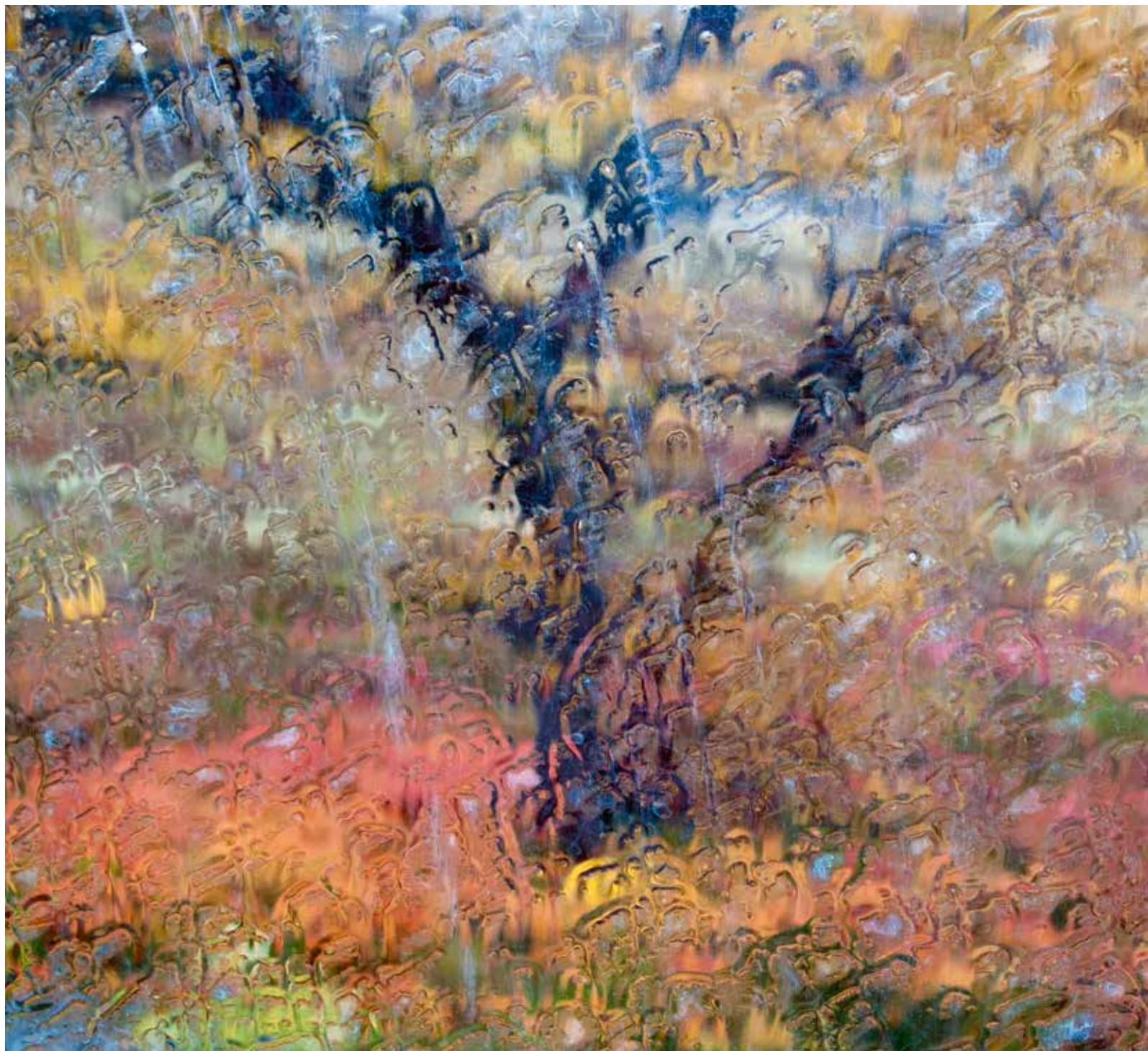
Meer genieten als fulltime fotograaf

“Naast mijn drukke baan als advocaat en de geboorte van mijn twee dochters was er geen ruimte meer voor fotografie. Er waren te veel ideeën en te weinig tijd. Dat kon ik niet laten gebeuren. De advocatuur was heel leuk en dynamisch, maar mijn ambities verschoven steeds meer richting de fotografie. Ik lag er 's nachts letterlijk wakker van. Ik moest gewoon fotograaf worden. Het ergste wat me kon gebeuren was dat het niet zou lukken. Er staan geen straffen op dingen proberen. Sinds 1 januari ben ik fulltime fotograaf. Het is knokken, maar het bevalt erg goed. Mede omdat de techniek steeds beter wordt en je via beeldbewerking makkelijker

herfst onder water, Ardennen in België

herfst door de autoruit, IJsland

kunt compenseren, zijn er tegenwoordig ontzettend veel goede natuurfotografen. Maar ik ben er van overtuigd dat je met goede en nieuwe ideeën altijd een voorsprong kunt houden. Al die ideeën die zich hebben opgestapeld, kan ik eindelijk uitvoeren. Ik geniet veel meer. Ik heb meer rust omdat je de tijd hebt om terug te komen. Het hoeft niet meer persé op dat moment. Omdat ik meer tijd heb, wacht ik nu langer tot ik mijn camera pak. Ik neem beter de tijd om de omgeving van tevoren te verkennen. Ik ben heel intuïtief. Ik begin met fotograferen en kom dan langzaam in een flow tot ik hét beeld heb. De luxe dat je meerdere keren op een locatie terug kunt komen, zie je terug in het beeld. Je kunt rustig je compositie opbouwen en wachten op het juiste licht. Esthetiek is het succes voor de natuurfotograaf, maar wanneer je een breder publiek wilt aanspreken, is ook het verhaal belangrijk. Eén van mijn goede

ken. Die verschillende invalshoeken maken het interessant. Ik heb het idee dat er langzamerhand steeds meer fotografen komen die durven af te wijken van het vaste stramien en op zoek zijn naar iets meer dan alleen een mooi plaatje. Nieuwe technieken houden je scherp. Internet draagt vanwege de hoeveelheid beelden bij aan het groeiende aantal creatieve natuurfotografen. Dit stimuleert je geest om op zoek te gaan naar iets nieuws. Ook het feit dat je tegenwoordig straffeloos met een ISO-waarde van 2000 kunt werken, levert veel nieuwe mogelijkheden op. Datzelfde geldt voor de vlijmscherpe beelden die de huidige camera's leveren. Een foto met scherpe ijsvogel die een vis opduikt, was jarenlang de ultieme droom van iedere natuurfotograaf. Nu is dat beeld zo vaak gemaakt dat het zijn magie heeft verloren. Je kunt je alleen nog onderscheiden met je creativiteit."

“De kleinschaligheid van de natuur in Nederland daagt je uit anders te kijken en alternatieve technieken te gebruiken”

voornemens is om daaraan te gaan werken. Een verhaal waarin alle facetten van een bepaald dier of omgeving aan bod komen. Waarin ook plaats is voor beelden die iets meer buiten mijn comfortzone liggen, maar wel een puzzelstukje in het geheel vormen. Het vereist een andere manier van denken en kijken. Ik denk dat het belangrijk is. De serie waarmee Paul Nicklen vorig jaar Wildlife Photographer of the Year werd, is een goed voorbeeld hoe je een verhaal kan verwoorden met esthetische beelden."

Stimulans van de geest

"Naast mijn fotografie organiseer ik fotoreizen naar IJsland voor de reisorganisatie Nordic Vision. Het is een leuke afwisseling om af en toe iets met een groep te doen. Een fotograaf is nu eenmaal een einzelgänger. De eerste dagen van zo'n reis zijn mensen vaak nog erg gericht op de techniek. Ze hebben niet allemaal dagelijks tijd om te fotograferen en de camerahandleiding wordt regelmatig geraadpleegd. Na een paar dagen hebben ze het in de vingers en is er tijd om hun fotografische blik te verruimen. Dat is het leukste deel. Daarin ontstaat de eigenheid. De beeldbespreking is één van mijn favoriete onderdelen omdat er altijd weer deelnemers zijn die je verrassen. Zij reflecteren eveneens op elkaars beelden en leren ook daarvan. Je ziet de verschillende stromingen. De één zoekt naar het klassieke beeld met een mooie zonsondergang, een ander is eigenwijzer en probeert spannender composities te ma-

Van natuurbeeld en kunstwerk

"Ik was één van de drie Nederlandse natuurfotografen die in de prijzen viel in de categorie Creative Vision van the Wildlife Photographer of the Year. Als je professional wordt, wil je verder komen dan waar je al was. De prijs is een erkenning dat ik op de goede weg zit. Ik denk dat Nederland juist in de creatieve categorie goed scoort omdat er hier nog maar weinig woeste natuur is. Het is hier een beetje behelpen. Dat daagt je uit anders te kijken en alternatieve technieken te gebruiken. Creativiteit is een kwestie van uitproberen. Ik heb ooit een basiscursus fotografie gevolgd. Mijn eerste opdracht vergeet ik nooit meer. Fotografeer alledaagse dingen in huis, maar wel op een spannende en andere manier. Deze opdracht heeft grote invloed gehad op mijn fotografie. Soms droom ik hardop over een fantastische zeer lastig te realiseren foto. Vaak blijkt dat de beperking alleen in je hoofd zit. Door die obstakels uit de weg te halen is er meer mogelijk dan je denkt. Ik denk dat je als natuurfotograaf ook naar andere fotografiegenres moet kijken. Het is inspirerend. Dat je weinig natuurfotografie ziet in musea en fotofestivals hebben we aan onszelf te danken. Jarenlang draaide het vooral om registratie en waren de beelden niet spannend genoeg. De nieuwe generatie fotografen zou daar verandering in kunnen aanbrengen. Een brug slaan tussen natuur en kunst. Ik denk dat het daar tijd voor is."

www.theobosboom.nl